Feuilleton.

Já sice ani ty noviny nečtu, jen tak moje stará si ráda přečtená v nich tu pohádku a tu ji poslouchám. A věru, když tak slyším, jak dvacet Indiánů jednoho bílého honilo, pětkrát ho chňapli a on ferina jim vždy opět utrok, a při tom ma kloboук prostřílelí jako sejto, aniž by ma o vlas byli zasáhli — na mou kuši, tu si myslím: "ten byl přece jenom kos."

Vždť toma není dávno, co jsem při jedné takové povídačce celý skoprněl. Tak vám tam také stálo o jednom takovém trapero, jak jim totiž fixají, který už 50 Indiánů pobil — jak ho ale konečně tito přece "kačli" a to si vám ho svázali ke stromu a brousili nože a zuby, při čemž očima svítili jako pětikrejcarovýma svíčkama a již již se na něj sápali. —

Já celý strachy se tetelil, kdy už jej budou dranžírovat, a na mou kuli vlasy mně vstávaly na hlavě jako sedmicoušové prcháčky, když tu najednou — já se svalil z lávky — a on mrška vyletěl do povětří a všechny Indiány pobil.

Tobě přec za něco stojí! Ale pořád o těch demokratech a republikánech se hádat, kteří jsou lepší? Co je nám potom? Já bych myslel že je to jedna cháska jako druhá. Na papíru nám toho naslibujou, až hlava boli, když ale přijde k skutkům tu kde se jedná dát — tu jako myslí že my, kde sic je co brát tu jsou vždycky napřed oni, a kapsy mají na stejně hluboké, neboť na nás nikdy nic nesbyde. Co by se toho týkalo tuť by snad dle mého rozumu byli nejlepší komunisté, neboť ti prý se chtí dělit s každým na polovic; jen jestli by také ze svého dávali polovinu. D'as jim ale věř! Nevěří prý v pána boha, ani k zpovědi nechodí, a proto by si asi z toho také málo svědomí dělali, kdyby mohli někoho řádně ohnout.

Ostatně ono na ty nevěrce také kápne. Tatíček nebeský je sice shovívavý a má z toho s jeho andělíčkama hrozitánskou radost, když se dá některý ohavný hříšník na pokání, ku př. když takhle nějaký lotr, který v životě tolik prostopášností a zločinů natropil, že mu za to spletli oprátku, před šibenicí se vyzpovídá a svatosvatě přislíbí, že už bude do nejdelší smrti hodný chlap, jinak, aby ho na místě pověsili. Tu je vám v nebi radost a sláva, že si to mi ubozí pozemšťané ani nedovedem představit. A proto také ten náš milostivý pánbíček každého netrestá, neboť ví že se přec na konec lepší a že jej bude moci přijmouti co ztracenou ovci mezi své nebešťany, kde s něho pak všechtem a vodou vydrhnou jeho staré hříchy, dají mu bílou košili, totiž že je nevinnen a postaví ho zrovna vedle panenky Marie.

Tak jsem si vždycky myslel že my Češi jsme pravé "osvícené" ovečky boží, a věří však již nabližím, že mezi námi mnoho zarytých beranů! Pak věru není divu, když nad námi také někdy ta boží motyka spustí; jako posledně v Kansasu.

Ostatně jsem se dozvěděl pod zárukou mičenlivosti ze spolehlivého pramene, že pánbu měl vlastně namířeno do Colorada na toho prožluklého nevěrce, který se i vzdor výstrahám p. K. nechce polepšit a všem věrným římskokatolickým křesťanům, ano i samému pánubohu již dávno leží v žaludku. Nešťastnou náhodou prý se pánu bohu ruka svezla, snebo snad má k posledu nad sebou hromosvod, a boží dopuštění slítlo na pobožné ovečky, a co nejhoršího sbořilo jim to ještě hromadu "ovčinců" — eh či chrámů páně, kde on sám (bůh) byl neviditelně přítomen. Inu, chytrý člověk prý také vyvede hloupý kousek a pak prý to vždy za to stojí, a co divu, že se jednou také pán bůh zmýlil!? Aspoň ti shromení mrzáci půjdou "rovnou" nohou do království nebeského, a jinak snad by se byli dostali třeba někam do pekla! Pánbů vždycky dobře všecko řídí.

Ještě že tu máme aspoň ten Hlas, který se o naše hříšné duše stará, jinak bychom snad již dávno byli v drápech satanáše. Takhle ještě nám poví kde si můžeme koupit na půl roku vodpustků a pak s boží pomocí hřešit dále než zase přijde to milostivé léto a třeba někomu kejhák zakroutit, aspoň pak má z něj pánbu, větší radost, když se dá pod šibenici na pověšení. A za pouhý oříšek bude zas od hříchů čistý jako po vydrhnutí s nemast se bát ani časných trestů, jestli se totiž nenechá od pánů lapicaj ů při činu chňapnout.

A ti naši kněží jsou vedle vší šlechetnosti! Pořád že prý si na ty od Č. S. P. S. zuřivají. A jak by ne! Ne snad proto že ani do kostela nechodí, aniž se spovědí sůstavní — mohli by třeba stále doma dřepět, jen kdyby chtěli nahlédnout, že pánbu a jeho svatí také něco potřebujou a sáhli do jejich pokladny a občas nějakou tu stovičku obětovali. — Ať ty si již byli svobodomyslní a třeba na kozla jezdili, jen kdyby se jim nepletli ještě do řemesla. Již se sami křtějí, uvádějí, oddávají, pochovávají atd. atd. a z toho ze všeho přec plynuly pánu bohu mimořádné příjmy. Vedle toma, že chtějí být svobodomyslnými mají ceremonie a hokus pokusů až na zbyt, tajným řádem také jsou a ještě by tak nechybělo, aby se z nich z čista jasna vyklubal řádný rabulicionářský spolek, který by chtěl našeho císaře pána zamordovat a ze Spojených Států šakon — † † † Pán Bůh ráč zachovat — republiku udělat. Vždyť nás Hlas o tom poučuje, že ten Č. S. P. S. jest jen jakási odrůda svobodných zednářů, "jichž posledním cílem jest, pobořiti všecky trůny a oltáře t. j. zbaviti všecky panovnické rody jejich vlády." O důkazy pro to není žádná nouze. Podívejme se jen do Evropy. Císař Vilém německý jest také jedním z takových zednářů, a co udělal? Nezbořil on trůny všech německých králíků, králů a knížat a konečně i trůn francouzský? Nezajmul on Napuliona? Udělal by to vše, kdyby nebyl zednářem? A kdyby se ty Č. S. P. S, tak měly rozmahat jako se rozmahají a měly snad též našeho amerického císaře tu zapíchnout a udělat tu republiku, — to by byla hrůza. A jací jsou ti Č. S. P. S. k tomu ke všemu pokrytci. Tak ku př. tihle Pijanýři ve Wahoo. Oni stále tvrdí, že jsou dobří katolíci, ba i žádosti k panu biskupu posílají. Ještě kdyby to tak řekl ku př. schuylerský Č. tomu by se již mohlo věřit! Ten chuďas by se byl při posledním biřmování ze samé křesťanské ochoty nechal umačkat, aby jen se mohl každému postavit za — baarem.

Inu oni již toho ti prožluklí svobodáři nakřápali, ale nejlépe je ani neposlouchat neb by ještě mohli člověka přivést na bezcestí a pak k věčné zahubě! Nejlépe ostat co praví a "osvícení" katolíci věrni velebným pánům, neb Ti jsou zde na místě božím a proto také jejich slova musí být vždy pravdivé.

Věru radostí mi skáče srdce v těle jako "špaček" že aspoň ještě náš "výtečný národovec" neúnavný dopisovatel Jos. Kastl z Newton, ostává svaté víře věren. Nedej bože, aby i on ji opustil a stal se pojednou nevěrcem. Kdo by pak prodával u kostela knížky a obrázky? Kdo by pak vybíral peníze pro velebného pána a nechával si nějaký ten čtvrťáček za nehtem? Co by si pak církev svatá chuděrka bez takového vážného obhajce počala? Jeho slova zajisté padají do výpráhlých srdcí věřících co rosa nebeská a občerstvují každého svou rozkošnou lahodou; tak jako nepřátele svaté víry v prvním okamžiku zničují. Důkazem toho zajisté, jak on v posledním čísle Hlasu opět ty zprojedené neznabohy tal, že jim na dlouho zajde chuť brojit proti svaté víře a kněžím. Ani na Pokrok Západu nezapměl. A bodejť by ju, on se s ce staví tak trochu katolíkem, zatím ale mrška přec na zřejo těm beranům—a teď to má—ani prý nedovede podati platný důvodek v záležitostech náboženských.

Ono je to všechno pěkné, že ten pan Kastl tak rád píše, a kdybych s ním moh mluvit, já bych mu něco poštptal. Ptal se mně onehdy na něho řádný pán, myslím že mu říkali řák jako "maštal", na každý pád ale to byl řádný pán od soudu. Povídal něco o nějakých $75.00, které prý panu Kastlovi měly být vyplaceny co podpora od Spojených Států za to, že tíží průmysl a časem prodává pivo bez i jeans. Jestli že pan Kastl bude stále pokračovat v pasti, stane se konečně známenitým a nadivil bych se, kdyby se pověst jeho donesla až k tomu panu maštalovi a ten jej pak vyhledal a jemu těch $75.00 i s úroky vyklopil.

V jednom ale s ním přec souhlasím, totiž o velké dobrotivosti p. biskupa a to proto, že nás ráčil milostivě zhavit p. K.—ať se s ním vříti též ti Pijanýři. Ještě než se s námi rozloučil, odělil nám p. biskup sv. biřmování, abychom mohli statně oddolati všem svátečným pokušením! To jste měli vidět nejmilejší v Kristu tu slávu a zároveň žalost, že našeho věrného pastýře ztrácíme.

Hlavně děvčata přisliboval svatosvatě, že milosti boží posílněny snesváti ten celý den pána boha. Kdo však může mládeži vykládati ve zlé, že jest posud zlatá ve vzdorování pokušení. Sotva že spustili naproti první skočnou bylo po předsevzetí. Jen svaté biřmování se přec v něčem osvědčilo, co člověka sílící svátost. Řádovaly a hopsaly bez oddechu až pozdě přes půl noc aniž by byly dost málo stěžovaly na nepatrné bolení nohou.

J. V. M.

DOPISY.

Blooming Prairie, Minn. 27. června 1879. — Ct. red. Pok. Západu! Čekal jsem dlouho marně, že někdo z našeho okolí též občas do Vašeho ct. listu dopíše, a proto chci sám teď něco napsat o zdejších poměrech. Jaro jsme měli suché, až ku konci května teprv dostavila se řádná vláha a od té doby máme dosti pohodlné počasí. Obilí všeho druhu stojí pěkně; ranně zaseté jest však nejlepší. Těšíme se na lepší úrodu než roku loňského. O penize je zle; obchody jdou bídně, an farmeři nemají co prodat, neb málo skládili a za to se ještě málo platilo. Za máslo a vejce se taktéž mnoho neutrží a pak se ani hotové peníze nedostanou a každý je nucen vzíti ve štoru pouze zboží pro domácí potřebu. A tak ubohý farmer málo ví, jak ty nové stříbrňáky v kapse cvrnkají. Sotva může sehnat na daně a který je dlužen na pozemek, ani úroky nemohl zapravit. A takových, kteří s holými rukama začali, je zde mnoho. Ovšem, kdo je zde déle a má něco zahospodařeno, tomu to tak neuškodilo. Nejlepší obchod vedou zde peněžníci a advokáti. Kdo se chce vypůjčit peníze musí dáti úpis na svůj majetek a ještě dobrého ručitele za sebe. A pak! že nemůže zaplatit v čas, žalujou, nadělají útrat a pak buď pozemek prodají neb sami podrží. Musím se též zmínit, že zde mají Češi katolický kostel. Zdali jim náleží neb jest vlastnictvím biskupa nevím. Na boží tělo drželi velkou slavnost, kterou zahájili hned zrána silnou kanonádou, což nám v tichém zákoutí Minnesoty přišlo trochu neobyčejným. Co zde počala pobožnost, jest trochu jináče. Někteří chodějí do kostela jen tak z obyčeje, jiní opět by okázali zevnější pobožnost a myslím, že nejméně těch opravdu pobožných. Inu byznys je byznys. Menšina nás ostane doma a čteme p. F. B. Zdrůbka kázání o svaté víře, Matici Svobody a prof. Lad. Klácela knížky o čertích a různé časopisy, neb tomu lépe rozumíme než latině. Slyšel jsem od některých, že prý velebný pán napomíná v kázání mladé svobodné lidi, by se nedávali oddávati světským úřadem, totiž smírčím soudcem, že takové manželství není platné. Škoda že nejsou ty staré dobré časy židovské; to by bylo kamenování! Jen že právě o nás jest velmi málo kamene a tu by musel házet hroudami neb drnem. A i mezi těmi pobožnými panuje zde různé nesváry a nejednou jsem slyšel na veřejné ulici, jak ten neb onen posílal vše i s kostelem ke všem čertům, neboť si kostelní výbor velmi přísně počíná. Právě hezky ztícha prší; pšenice se metají, zemčata kvetou a vše se zelená, že radost na to pohlednout. S úctou jeden nevěřící v zázraky Fr. Renčín.

Denver, Col., na den sv. Jana křtitele, — Ct. Pok. Západu! Z dobrého druhů ze všech končin Soustátí do Leadville přibylých, mezi nimiž se nachází dosti praktičtějších zlodějů, přišlo též mnoho do Denver, kde svoje umění velmi praktičky provádí. Před nedávnem stopoval šerif dva podobné ptáčky, o jichž velkých "schopnostech" nemělť nejmenší pochybnosti, a tu zaslechl vícekráte jmenovati zdejšího klenotníka Davise. I neváhal mu tedy dáti výstražného, by se měl na pozoru a nenechával klerka samotného v obchodě, zvláště časem večerního a nočního. Dne 18. červ. v poledne odešel pan Davis k obědu, a ta ostal klerk na okamžik samoten v krámě. V malé chvíly zastavil kočár před krámem a akrovatně oděný pán nechal si klerka vyvolat a tázal se, zdali jeho zlaté hodinky jsou již spraveny. Klerk však o žádných hodinkách nevěděl. Tu jej zahrnul cizinec otázkami, při čemž jej dovedl tak spontati, že tento nemohl ani do krámu nahlédnouti. V okamžiku tom slyšán byl v krámu lehký šramot, a klerk ihned chvátal do vnitř. Tu ještě zahlédl člověka otíkajícího zadními dveřmi, v kterých v spěchu zapomněl padělaný klíč. V okamžiku tom zmizel i kočár. Tu se vrátil pan Davis od oběda a při nastalé prohlídce shledáno, že zmizelo se za čtyry tisíce démantů. Šerif by sice ony dva podezřelé pány poznal, ale co platné, kdyby je ihned postihl. Skvosty u nich jistě více nenajde, a dle zdejších zákonů je jinak nemůže stíhati. Z Leadville táhne se teď velká část lidu do St. Juan, kde se již před několika roky vzácné rudy odkryly. S úctou L. A. Schlesinger.

Charleston, Neb. 15. června 1879. Ctěný p. red.—V čísle 5 roč. 8. píše pan dopis K. z Beatrice o nás Češích v Otoe reservaci, že jsme přijeli z Iowy, noviny že nečtem, za to ale nebeklíž, zásady politické že neznáme atd. Radím p. dop. aby se lépe přesvědčil a pakli že některého jednotlivce takým shledal, aby všechny do toho nezabrnoval. Já tvrdím, že nás je tu většina, kteří noviny čteme, než těch kteří jen v nebeklíči se přebírají. Co se těch zásad týče mezi rep., dem. a zel. podotýkám, že jsou arci lidé kteří si jich snad nevšímají; kdo však jen poněkud je pilným čtenářem, ten může je v dosti krátkém čase seznati z našich časopisů, které se všechny poněkud politikou zabývají. Co mně se týká, já věřím té straně, která se osvědčila být stranou lidskosti a pokroku a odstranila onu černou skvrnu na zemi nejsvobodnější ze všech,—otroctví; která osvědčila se přítelkyní chudého, poskytnouc mu příležitost k nabytí jmění udělením mu pozemku zdarma; která osvědčila své schopnosti finanční umenšováním dluhu i umenšováním úroku a přivedením úvěr národa na výši dříve nikdy nebývalou. To jest strana které já se držím—strana republikánská.

Počasí jsme měli takřka stále suché a následkem toho zůstaly jarní pšenice krátké. Teď přišlo několik dešťů, tak snad se vytáhnou. Ozimky a žita jsou pěkné; začínají se sekat; kukuřice slibuje dobrou úrodu, má teď dost vláhy i tepla. Osadníků sem přibývá. Ve všech okolních městech se pilně staví. Blue Springs letos zrostl dvojnásob; též Charleston i Beatrice.

Pro hospodářství.

Jsou žně, proto se zmiňuji též o sklizení. Každý snopek přijde vzít 10krát do ruky, než je z něho pšenice. Práce tato si zůstane stejná, ať jsou snopky velké neb malé. Z té příčiny seznal jsem za prospěšné, vázati raději snopky větší, neboť se tak při stejné práci více vykoná. S přátelským pozdravem na Vás i všechny čtenáře.

J. Bezdíček.

Ashland, Neb. 1. čce. 1879. Ctěná red. P. Z.—Neměl jsem ani tušení, že se můj dopis tak dotkne p. Fišera. Abych nenechal jej dlouho v nejistotě, tedy jej ujišťuji, že jsem ten samý co u něho před 2 roky byl. Však na nějaké přemlouvání nevím že by bylo došlo. Jak mile mně p. Fišer sdělil, že republikánskou tiketu volit nebude, že má těch republikánů až po duši, tedy jsem od toho předmětu ustál. Pan Fišer i celý precinct Elk volil pak zelenáčko-demokratickou tiketu; za to se jim dostalo od Ashland Times hodného kopance. Pan Fišer vyčítká mně, že jsem koně strhal. Ten samý kůň může ještě posloužit greenbackářům jednou o volbě; soudím proto, že je jako s papíru a greenbackářská sázenka je také jen na papíru založena.—

Počasí máme pohodlné; jařmeny se sekají a místy už je jich hodně ve stozích. Místy se objevují mšičky polní (Chinta bug) což by bylo horší než kobylí.

V úctou W. C. Klotz.

Z dopisu rakouského vojína v Bosně.—Laskavosti pana Havlíčka propůjčen byl nám k nahlédnutí dopis od jeho p. bratra v Bosně, který tam s plukem Reichsch posádkou leží. Vyjímáme z něho:

Zakusili jsme několik tuhých bojů. Lívno zvláště stálo nás mnoho práce. Dříve než jsme město útokem vzali, jsme je obléhali, jsouce pod širým nebem. Co jsme musili zkusit, to si můžeš představit, neboť jsme ani trochu vody nemělí, tak že vojsko na pochodech žízní umíralo a padali jsme jak mouchy. Dne 27. září počal útok proti Lívnu hned o 3 hod. ráno. Jak se trochu rozednilo, vyslány tři výstřely z děl proti městu a čekáno, jestli se vzdá. Střela v odpověď vyslaná použila nás, že bez boje se nevzdají a tedy započal boj. Od 6 hod. ráno udržována neustálá palba ze čtyr stran na město. Odpoledne byli jsme sesíleni gen. Jovanovičem a následkem silné střelby zžal se v Lívnu na několika stranách požár. Seznali že odpor jest marný a proto vzdali se dne 28. ráno, právě na sv. Václava. Při tomto boji nám mnoho přešlo a byla velká zima, tak že jsme byli promoklí a přemrzlí a též hlady ztrápeni, neb nebylo času k vaření. Každý myslil že to nepřečká. Když byla pevnost dobyta, obsadili jsme ji a Turky zajmuli a do Čech poslali. Bylo jich tu zajmutých 900. Turků tu padlo mnoho, ale náš pluk měl ztráty nepatrné, jen 4 zabité a 8 raněných a to proto, že jsme byli skalami kryti. Teď však již regiment ztráty cítí, neboť mnoho jich nemocemi hyne. Mrtvých od našeho pluku čítá se již 338 a nemocných ještě více, tak že nás mnoho neostane, pakli nebudem přeloženi v brzku; o přeložení však dosud nic nevíme. Za 14 dní po dobytí Lívna jsme šli do Špalato v Dalmácii a těšili jsme se, že budem domu posláni. Ale chyba lávky! Po 14 dnech jsme jeli z Dalmácie po moři do Hercegoviny a do hlavního tam města, Mostaru. Tu jsme již 9 měsíců a špatně se nám tu vede; máme velké dření, jak s muzikou, tak i s tím, že vše musíme nosit na kopec, kde jsme v bytu. Krajina je zde samá hornatina; není vidět jen samý kopec a skálu, ani kousek roviny neb pole neuvidí a divíme se, kterak jsou ti lidé zde živi.—

Žádná západní rodina nemůže v tuto roční dobu býti bez **Brownového extraktu ostružinového a zázvorového**, který jest *jistý, spolehlivý a příjemný* lék proti průjemu úplavici, letním a cholerickým nemocem. Byl zkoušen po 10 roků a schválen od lékařů i lékárníků. Kupte si lahvičku bez odkladu. *Odkládání jest nebezpečné. Ke koupi všude.*

STŘÍDAVÁ ZIMNICE PŘEVLÁDÁ.

Odporoučíme všem Perry Davise Pain Killer, co bezpečný a jistý lék; užíváním ho zvnitř i zvenku zapudí se brzy všechny známky nemoce z těla.

NO MORE RHEUMATISM OR GOUT ACUTE OR CHRONIC SALICYLICA SURE CURE.

Honovený patentní pod hořejší obchodní známkou od

Evrop. Salicylicové Lek. Spol.

v Paříži a Lipsku.

Okamžité ulehčení zaručeno. Trvale vyhojení jisté. Nyní výhradně používáno od nejvěhlasnějších lékařů Evropy a Ameriky i uznáváno za jistý a spolehlivý prostředek na obou pevninách. Čelná lékařská akademie ohlašuje 95 vyhojení ve 100 případech nemoce ve třech dnech. Talemství, — jediný ničitel jedovaté kyseliny močové, která nalezá se v těle rematismem neb dnou stiženém. $ 1 hedvábka, 6 hedvábek $5. Posílá se na kteroukoliv adresu po obdržení ceny. Lékaři to schvalují. Všichni lékárníci prodávají. Píšte na

Washburn & Co.

Only Importers Depot, 212 Broadway N. Y.

Též k dostání u **C. F. Goodmana** lékárníka v Omaha, Neb.

Dr. August Koenigs HAMBURGER

TROPFEN

proti všem

ŽALUDKOVÝM

neduhům

ŽALUDKOVÝ NEDUH.

John D. Rockefeller, El Paso, Woodford Co., Ills. — Moje manželka, která trpěla po léta žaludečním neduhem, ostrovena byla úplně užíváním hamburských kapek dra. Aug. Koenige.

ŽALUDKOVÝ ŠLEM.

36LETÝ NEDUH.

M. J. Falk, Kansas City, Mo. — Ustrnuly mne 36letého starce svědí úplně, až jsem se vzdával veškeré naděje.

NEZTRAVITELNOST.

12LETÝ NEDUH.

Paní Anna W. Hohlwager, Middleton, Pa. Mohu z plna srdce říci, že děkuji bohu, že mi tento lékem pomořeno bylo.

NECHUŤ K JÍDLU.

Peter Clemens, Little Orleans, Md. — Jsem 74 roky star a nemoh' jsem snísti žádné potravy i jsem znovu posílněn, až jsem se vzdával se naděje.

SLABOST.

Karel Hauptman, River Point, R. I. — Uzdravily mne tak dalece, že po osmyčtyři nemocí mohu si hledět opět svého obchodu.

KŘEČE.

Capt. R. Baumgarten, Ashland, Ky. — Sprostí mne pokaždé křečů a slouží mi výborně k předejití jich.

KOLIKA.

Ludvig Weber, Dane Co., Wis. — Sprostily zyna mého silné koliky.

PROTI VŠEM NEDUHŮM

JATER.

JATERNÍ NEDUH.

Pan Simon Schnoch, Pittsburgh, Pa. — osvědčily se co výborný prostředek proti neduhům jater.

TVRDNUTÍ JATER.

Eustace Sayer, Ujadina, Mo. — sprostily mne žlutého neduhu jaterního. Není lepšího leku.

ZIMNICE.

Christ. Schuld, Ogden, Kans. — zbavily mne silné zimnice střídavé.

ŽLUČNATÁ ZIMNICE.

Dr. Jakub Mayer, St. Louis, Mich. — účinkovaly výborně při žlučnaté zimnici.

TŘASLAVÁ ZIMNICE.

Jakub Frei, Rock Island Co., Ills. — považují se v našem okolí za nejlepší prostředek proti třaslavé zimnici.

STŘÍDAVÁ ZIMNICE.

Pan Geo. Genny, Bethel, Mo. — Není lepšího prostředku proti střídavé zimnici.

KRVE.

SKROFULE.

Math. Hartings, St. Rosa, Ohio. — skrofule vyhojí od kořene.

LIŠEJE.

Pan Steif, Quandago, N. Y. — Sprostily mne zlého lišeje, který po dva roky mne soužil.

OTEVŘENÉ RÁNY.

KRTIČNÉ.

Paní Elisabeth Heil, Maralhon, Wis. — Vyhojily mému synu otevřenou ránu na noze, kterou měl mnoho let.

MLÉČNÉ.

Sophie Stellmacher, Minnesota Lake, Minn. vyhojily otevřenou ránu na noze, kterou jsem 17 roků trpěla.

KREVNÉ.

Pan. C. Wolf, Trenton, N. J. — Docílily úplné vyhojení dlouholeté fistule.

BOLENÍ HLAVY.

Dr. J. C. Freestone, Hamburg, Pa. — v těžkých pádech konají dobrou službu.

KLEPÁNÍ SRDCE.

Phil. Rost, Salemville, Wis. — Vrátily mi opět zdraví, kdežto jsem dříve dlouho klepáním srdce trpěl.

NEDUHY ŽENSKÉ.

Paní Elisabeth Wichum, Malugin Grove, Ills. Pozdravily mne úplně po 20tiletém utrpení.

Kožní nemoce.

PROTI: KOŽNÍM NEMOCÍM, VYRAŽENINÁM, PODEBRANINÁM, VŘEDŮM, FLEKŮM, BOLAVÝM OČÍM, ÚJEDŮM, ČERVU, STRUPŮM, RŮŽI, CHRÁSTŮM, SVRABU, ŠPATNÉ BARVĚ PLETI A JINÝM NEMOCÍM KŮŽE, MÁ UPOTŘEBENÍ KAPEK TĚCHTO DOBRÝ ÚČINEK.

☞ Jedna lahvička skoro ve všech pádech přesvědčí každého o účinnosti tohoto léku.

Lahev Hamburských kapek

stojí 50 centů, neb pět lahví za dva dolary a jsou k dostání u všech lékárníků a obchodařů s léky.

! Výstraha !

Nežli koupíte Dra. Augusta Koeniga Hamburské rodiné léky nechte si od vašeho lékárníka ukázati podpis **A. Vogeler & Co.**, aby jste podvedeni nebyli špatnými padělanými léky.